

[Handelsministeren.]

tikstiden ud over, hvad der er fastsat i loven, ikke har gyldighed og ikke er bindende for medlemmerne. I øvrigt tilslutter mindretallet sig kommissionsflertallets forslag til lovens øvrige bestemmelser.

Når man erindrer sig den blæst, der stod om lukkelovsspørgsmålet i 1970, da loven sidst blev ændret, er det bemærkelsesværdigt, at der i kommissionen har været enighed om, at udviklingen tilsiger en større fleksibilitet i lukketidsbestemmelserne end den, der findes i den gældende lov. At nogle medlemmer af kommissionen har ønsket at gå videre, end majoriteten har ment var rimeligt, er kun forståeligt, når henses til de mange interesser, denne lovgivning berører. Når jeg har ment at burde følge kommissionens flertal i det nu fremsatte lovforslag, er det ikke, fordi der står et flertal af kommissionens medlemmer bag dette forslag. En lovkommission er jo ikke sammensat med henblik på, at de forskellige interessegrupper skal være talmæssigt repræsenteret i forhold til deres størrelse, således at det må følge af demokratiske spilleregler, at flertallets indstilling er afgørende. Når mit lovforslag — bortset fra nogle formelle ændringer — er identisk med kommissionsflertallets, er det, fordi jeg er enig med dette i, at en rolig udvikling med stigende fleksibilitet bør tilstræbes på det sensible lukkelovsområde bedømt såvel ud fra almene samfundsmæssige synspunkter som ud fra forbrugernes, detailhandelens og medarbejderens interesse. Jeg vil da heller ikke lægge skjul på, at jeg finder det værdifuldt, at kommissionsflertallet omfatter repræsentanter for detailhandelen, håndværket og industrien samt de store lønmodtagerorganisationer som LO, HK og FTF.

Nogle af de kommentarer, der i dagspressen er fremsat til kommissionsflertallets forslag, går på melodien, at de 5 års kommissionsarbejde har været spildt, at der er barslet med en mus, og at handelsministeren burde lægge betænkningen i en skuffe. Jeg finder ikke, at denne vurdering af kommissionsforslaget og nu lovforslaget er fair. Medens den hidtidige lukkelovgivning altid vedrørende de generelle butikstider har arbejdet med faste og ensartede tidsangivelser, er lovforslaget baseret på det grundprincip, at de handlende inden for visse grænser skal

have mulighed for at tilpasse åbningstiderne efter geografiske, årstidsmæssige og branchemæssige mønstre. Lovforslagets betydning skal ikke, som det siges i betænkningen, søges i forøgelsen af den maksimale butikstid, der foreslås udvidet med 1½ time ugentlig, men navnlig i butikstidens placering. I denne forbindelse — den fremførte kritik af, at butikstiden kun udvides med 1½ time ugentlig — minder jeg om, at det lukkelovsforslag, som handelsministeren fremsatte i 1970, og som gav anledning til næsten lidenskabelige debatter, kun indeholdt en forøgelse af den ugentlige butikstid på 1 time.

Jeg vil gerne rette den misforståelse, som jeg har mødt ved forskellige lejligheder, at lovforslaget påbyder butikkerne at lukke kl. 12 om lørdagen. Dette er ikke tilfældet, idet 2 timer af den supplerende butikstid på 6 timer kan anvendes til, at butikkerne holdes åbne til kl. 14 om lørdagen, og jeg kan tilføje, at der for disse 2 timer ikke efter de gældende overenskomster skal ydes overtidbetaling til de ansatte.

Hovedbestemmelsen i lovforslaget er dettes § 1 om almindelig og supplerende butikstid, hvortil der ud fra informative og kontrolmæssige hensyn er knyttet en regel om, at butikkerne skal skilte med deres åbnings-tider, og at denne skiltning for den supplerende butikstids vedkommende kun må ændres med virkning fra en måneds begyndelse. Blandt de øvrige ændringer, der foreslås i forhold til den gældende lukkelov, skal jeg særlig fremhæve, at mens benzinstationer i dag må sælge benzin, olie m. v. i butikker-nes almindelige lukketid og samtidig må føre andre varer, der kun må sælges inden for de generelle butiksåbningstider, er benzinstationer af kontrolmæssige grunde i lovforslaget henført til de såkaldte sortiments-butikker i § 3, der kun må føre et af handelsministeren fastsat vareudvalg. Efter den gældende lukkelov kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning eller på eget initiativ fastsætte udvidede åbningstider for butikker i områder, der i udpræget grad benyttes til sommer- og weekendophold, og for butikker ved den dansk-tyske grænse. Efter forslaget § 5 skal kommunalbestyrelsen efter høring af de berørte organisationer foretage en afgrænsning af områder, der i det væsentlige benyttes til sommer- og weekendophold, og af områder ved den dansk-tyske landegrænse